

Innst. 393 L

(2012–2013)

Innstilling til Stortinget fra kommunal- og forvaltningskomiteen

Prop. 109 L (2012–2013)

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om endringer i inndelingslova

Til Stortinget

1. Sammendrag

1.1 Innledning

I proposisjonen gjer Kommunal- og regionaldepartementet framlegg om endringar i lov 15. juni 2001 nr. 70 om fastsetjing og endring av kommune- og fylkesgrenser (inndelingslova). Framlegga gjeld:

- Grensejustering og deling av kommunar med store kraftinntekter.
- Samtidig deling og samanslåing.
- Avgjerdsrett ved endring av fylkesgrenser.
- Nokre spørsmål om økonomiarbeidet før samanslåing og før ein kommune eller fylke blir delt, og dei einskilde delane blir lagde til andre kommunar eller fylke.
- Val av revisor og sekretariatsmodell for kontrollutvalet.
- Økonomiske og administrative konsekvensar.

Eit fleirtal av høyringsinstansane gjekk imot eit framlegg om at endringar i talet på kommunestyrerepresentantar må avgjerast med 2/3 fleirtal. Departementet meiner det bør leggjast avgjerande vekt på at det var relativt stor motstand mot framlegget, og vil difor ikkje føreslå å innføre eit slikt krav.

Det er ti år sidan inndelingslova tredde i kraft, og ein har fått erfaringar med lova. Siktemåla med framlegga i proposisjonen er å sikre at lova fungerer best mogleg, og at lova legg til rette for smidige og over-

siktlege prosessar i samband med eventuelle samanslåingar på tvers av fylkesgrenser.

Framlegga har vore på høyring.

1.2 Grensejustering og deling av kommunar med store kraftinntekter

1.2.1 Gjeldande rett

Ved grensejustering og deling skal det gjennomførast eit økonomisk oppgjer mellom kommunane. I utgangspunktet skal kommunane på eiga hand prøve å kome fram til ein avtale, men dersom dei er usamde, kan dei be Fylkesmannen om rettleiing, jf. inndelingslova § 18 første ledd. Dersom kommunane ikkje blir samde, blir det økonomiske oppgjeret fastsett av ei fast skjønnsnemnd oppretta av departementet, jf. § 18 andre ledd.

Hovudregelen etter § 19 første ledd er at eigdomsretten til «vegar, gater, bruer, offentlege plassar og annan forvaltningseigedom som fullt ut eller i svært stor grad tener vedkomande område», skal overførast i tråd med grenseendringa. Det gjeld òg bygningar.

Etter § 19 andre ledd kan skjønnsnemnda fordele eller påby at kommunane i fellesskap skal nytte «annan eigedom».

Dersom ein kommune eller ein fylkeskommune blir vesentleg svekt økonomisk etter ei grensejustering eller deling, kan skjønnsnemnda tilkjenne erstatning der dei ser det som rimeleg, jf. § 21.

For å gjennomføre vedtak om samanslåing, deling og grensejustering kan Kongen etter inndelingslova § 17 første ledd gje nærare reglar. Etter andre ledd kan Kongen gjere unntak frå gjeldande lover og forskrifter. Denne fullmakta er delegert til departementet i saker om grensejustering. Føresegna set rammer for kva unntak som kan gjerast frå lov og forskrift.

Inntekter som har interesse ved spørsmål om økonomisk oppgjer ved grensejustering og deling av kommunar med store kraftinntekter, er inntekter av konsesjonskraft, konsesjonsavgift, naturressursskatt og eigedomsskatt på kraftanlegg.

1.2.2 *Bakgrunn*

Departementet av slo i mars 2011 ein søknad om grensejustering mellom Vaksdal og Modalen kommunar (overflytting av Eksingedalen og Eidslandet til Modalen). I vedtaket signaliserte departementet at det var behov for å sjå på reglane om økonomisk oppgjer i inndelingslova.

1.2.3 *Høyringsnotatet*

Noko av bakgrunnen for framlegga om regulering av det økonomiske oppgjeret er at initiativretten etter § 8 skal vere reell også for innbyggjarar i område med store naturressursar.

I høyringsnotatet skreiv departementet at eit alternativ er å gjere det økonomiske oppgjeret meir føreseieleg når det gjeld inntekter knytte til produksjon av elektrisk kraft, og samstundes leggje til rette for ei tilpassing til nytt inntektsnivå for kommunane. Departementet la òg vekt på at fordelinga av inntektene og overgangsordninga skal oppfattast som rettferdig.

I høyringsnotatet blei det peika på tre alternativ når det gjeld å løyse det økonomiske oppgjeret ved grensejustering og deling av kommunar med store kraftinntekter:

- oppretthalde dagens avtalefridom med høve til handsaming i skjønnsnemnd ved usemje
- utvide fullmakta departementet har etter inndelingslova § 17, slik at departementet får fullmakt til å fastsetje ei overgangsordning for ein avgrensa periode
- utarbeide ei ny forskrift som regulerer korleis kraftinntekter skal fordelast ved grensejustering og deling

Departementet bad vidare om synspunkt på om overgangsordninga etter b og c bør vere på fem eller ti år.

Framlegget til forskrift (punkt c) i høyringsnotatet gjekk ut på at naturressursskatten og konsesjonsavgifta går over til den nye kommunen samtidig med grensejusteringa. Den kommunen som tek imot kommunedelen, skal betale ein kompensasjon til den kommunen som gjev frå seg delen. Kompensasjonen skal i utgangspunktet trappast ned over fem år. Konsesjonskrafta blir verande udelt i fem år i kommunen som må gje frå seg området.

Tanken bak forskrifta er at terskelen for grensejustering og deling av kommunar som utløyser kraftinntekter, blir senka dersom dei økonomiske konsekvensane er føreseielege og i så stor grad som mogleg rettferdige.

Framlegget til forskrift la opp til at kommunane ikkje kan avtale noka anna fordeling enn forskrifta krev, til dømes ei lengre overgangsordning. Omsynet til avtalefridomen for kommunane talar dermed imot ei slik løysing.

Etter forskrifta skal ikkje alle ulikskapar mellom kommunane jamnast ut. Dei økonomiske utslaga i den kommunen som gjev frå seg ein del, er avgjerande.

Forskrifta avgrensar ikkje fridomen skjønnsnemnda har når det gjeld å tilkjenne erstatning etter inndelingslova § 21, anten tilfella er omfatta av forskrifta eller ikkje.

Departementet fremja eit alternativ der departementet kan fastsetje ei fordeling av kraftinntektene i ein overgangsperiode (punkt b).

Det blei peika på at ei ulempe med dette alternativet er at staten kan bli trekt inn i forhandlingane mellom kommunane. Ei anna ulempe det blei peika på, er at departementet ikkje er spesielt eigna til å avgjere konkret korleis økonomiske gode og byrdar bør fordelast mellom kommunane. Det blei peika på at ein meir domstolliknande prosess, som i skjønnsnemnda, eignar seg betre. Departementet peika vidare på at dersom prosessane blir krevjande, kan konsekvensen bli at grenseendringar som kommunane og innbyggjarane elles ville ha gått inn for, ikkje blir gjennomførte.

1.2.4 *Vurderinga til departementet*

Det går fram av proposisjonen at departementet meiner at ein ikkje bør velje alternativet med utvida fullmakt for departementet. Framlegget om utvida fullmakt for departementet har ikkje fått tilslutning blant høyringsinstansane, og fleire høyringsinstansar har uttalt at alternativet er uheldig. Eit fleirtal (seks høyringsinstansar) av dei som har uttalt seg om spørsmålet, vil føre vidare dagens avtalefridom. Dei legg mellom anna vekt på at det er uheldig å overstyre avtalefridomen til kommunane, og at forskrifta gjev mindre fleksibilitet.

Departementet har kome til at ein bør leggje stor vekt på omsynet til avtalefridomen for kommunane. Både KS og Landssamanslutninga av Vasskraftkommunar (LVK) ynskjer å føre dagens avtalefridom vidare, og departementet vil òg trekkje fram at det er ein føremon om ein kan oppretthalde ei kjend ordning. Departementet gjer difor i proposisjonen ikkje framlegg om endringar i føresegnene om det økonomiske oppgjeret ved grensejustering og deling av kommunar med store kraftinntekter.

1.3 Samtidig deling og samanslåing

1.3.1 Gjeldande rett

Det går fram av proposisjonen at inndelingslova ikkje i dag regulerer særskilt prosessen når ei eining sluttar å eksistere og delane blir lagde til andre kommunar eller fylke. I dagens regelverk blir slike prosessar handsama som ei rekkje grensejusteringar.

Inndelingslova har berre éi føresegn som regulerer tilhøve der ei eining sluttar å eksistere og delane blir lagde til andre kommunar eller fylkeskommunar. Av § 20 første ledd følgjer at dersom ein kommune eller eit fylke blir delt og dei einskilde delane blir lagde til andre kommunar eller fylke, skal § 19 første ledd gjelde for forvaltningseigedom som fullt ut eller i svært stor grad tener eitt bestemt område.

Etter § 19 første ledd skal eigedomsretten til «vegar, gater, bruer, offentlege plassar og annan forvaltningseigedom som fullt ut eller i svært stor grad tener vedkomande område», overførast i tråd med grenseendringa.

1.3.2 Høyringsnotatet

I høyringsnotatet blei det peika på at når ei grenseendring fører til at ein kommune eller fylkeskommune sluttar å eksistere, er det tale om meir enn ei grensejustering. Prosessen kring ei så fundamental endring bør regulerast i lova.

Høyringsinstansane fekk invitasjon til å seie kva dei meinte om å definere i lova den situasjonen der ein kommune eller eit fylke blir delt, og dei einskilde delane blir lagde til andre kommunar eller fylke, og om nyordet «splittspleising» kunne brukast som nemning på denne situasjonen.

Departementet føreslo i høyringsnotatet at fullmakta til å ta avgjerd om splittspleising skal vere den same som for deling.

Departementet ynskte vidare synspunkt på eit framlegg om at Fylkesmannen skal kalle saman til eit fellesmøte for kommunestyret i den kommunen som sluttar å eksistere, og kommunestyra i kvar av dei kommunane som dei einskilde delane skal leggjast til. Tilsvarande får departementet ansvar for å kalle saman til fellesmøte for fylkestinga. Det blei vidare føreslått at det skal opprettast ei fellesnemnd ved splittspleising.

Departementet la i høyringsnotatet til grunn at innbyggjarane i kommunen eller fylkeskommunen som skal delast og leggjast til andre kommunar eller fylkeskommunar, ynskjer å påverke prosessen på same måte som ved samanslåingar. Det blei gjort framlegg om at føresegnene om konstituering og lovlegkontroll i inndelingslova §§ 26 og 27 og kapittel IV og V om gjennomføring av det økonomiske oppgjeret blir gjorde gjeldande for splittspleising. Det

same blei føreslått å gjelde for § 15 om delvis kompensasjon for eingongskostnader.

1.3.3 Framlegget frå departementet

Det går fram av proposisjonen at departementet etter ei nærmare vurdering likevel ikkje ønskjer å innføre nyordet «splittspleising».

Departementet meiner at definisjonen i § 3 om «deling» i staden bør endrast, slik at dette omgrepet òg omfattar prosessen med å dele ein kommune eller eit fylke, og leggje delane til andre kommunar eller fylke.

Ingen av høyringsinstansane har uttalt seg mot framlegga til ei nærare regulering av prosessen der ein kommune eller eit fylke blir delt, og dei einskilde delane blir lagde til andre kommunar eller fylke. Det blir i proposisjonen peikt på at ved at denne prosessen blir tatt inn i definisjonen av «deling», vil alle føresegnene om deling gjelde der ein kommune eller fylke blir delt, og dei einskilde delane blir lagde til andre kommunar eller fylke. Såleis vil fullmakt til å ta avgjerd om deling der ein kommune eller eit fylke blir delt, og dei einskilde delane blir lagde til andre kommunar eller fylke, bli den same som for deling. Reglane i kapittel IV og V om gjennomføring av det økonomiske oppgjeret vil gjelde tilsvarande.

1.4 Avgjerdsrett ved endring av fylkesgrenser

1.4.1 Gjeldande rett

Det går fram av proposisjonen at Kongen etter inndelingslova § 6 kan gjere vedtak om grensejusteringar, men at saker som får følgjer for fleire innbyggjarar enn dei som står bak kvart stortingsmandat i fylket, skal leggjast fram for Stortinget til avgjerd. Kongen sin kompetanse etter § 6 er delegert til Kommunal- og regionaldepartementet, jf. kgl.res. 18. januar 2007 nr. 47. Det går fram av Ot.prp. nr. 41 (2000–2001) at tanken bak føresegna er at Kongen ikkje skal kunne påverke samansetjinga i Stortinget. Då inndelingslova blei vedteke i 2001 var det ingen lovfesta kriterium for fordeling av stortingsmandat. Etter at ei ny vallov blei vedteke i 2002, samstundes som det blei gjort endringar i Grunnlova, er det no klare utrekningar som fastset den fylkesvise fordelinga av mandatar til Stortinget, basert på innbyggjartal og areal i fylka.

1.4.2 Høyringsnotatet

I dag legg inndelingslova til rette for at fylkesgrensa kan endrast i samband med kommunesamanslåing, og departementet meiner dette bør først vidare. I notatet blei det peika på at Kongen bør kunne avgjere mindre saker om endring av fylkesgrenser. Departementet trekte òg fram at relativt små endringar i fylkesgrensa kan påverke mandatforde-

linga. Spørsmålet blir om endringar i fylkestilknyttinga til éin kommune er noko som bør avgjerast av departementet eller av Stortinget. Dersom det er snakk om ei endring av fylkesgrensa som omfattar meir enn éin kommune, skal Stortinget ta avgjerda. Departementet skreiv vidare at det er viktig å ta høgd for at systemet med omrekning av mandatfordelinga kvart åttande år er laga for å ta omsyn til endringane i innbyggjartalet i dei ulike fylka. Det er vanskeleg å seie på førehand kva utfallet av mandatfordelinga (kvart åttande år) og valoppgjeret (kvart fjerde år) blir. Framlegget i høyringsnotatet forenkler føresegna om avgjerdsmynde ved endring av fylkesgrenser ved at tilknyttinga til mandatfordelinga blir brote.

1.4.3 Framlegget frå departementet

Ved framlegget om at Kongen skal kunne flytte inntil éin kommune til eit anna fylke, uansett arealet eller talet på innbyggjarar, legg departementet vekt på å ha ein klar og føreseieleg regel om kva statsmakt som har avgjerdsmyndighet i slike saker. Stortinget skal gjere vedtak når to eller fleire kommunar endrar fylkestilknytting. Departementet vil peike på at regjeringa kan sende ei sak til Stortinget også om departementet kunne ha teke avgjerda sjølv, til dømes dersom saka er av eit slikt omfang at utfallet kan vere av nasjonal interesse, sjølv om det gjeld berre éin kommune. Departementet held fast ved framlegget i høyringsnotatet.

1.5 Nokre spørsmål om økonomiarbeidet før samanslåing og før ein kommune eller fylke blir delt, og dei einskilde delane blir lagde til andre kommunar eller fylke

1.5.1 Gjeldande rett

LOVLEGKONTROLL

Etter gjeldande rett skal Fylkesmannen gjere lovlegkontroll av budsjettvedtak når ei utgreiing om samanslåing er sett i gang, jf. inndelingslova § 28. Kommunelova blei endra med verknad frå 1. januar 2001 slik at kontroll med kommunebudsjetta berre skal skje på særlege vilkår, jf. kommunelova § 60. Ved lovlegkontroll er det dermed ein skilnad mellom kommunelova og inndelingslova.

I forarbeida til inndelingslova (Ot.prp. nr. 41 (2000–2001)) blei det peika på at erfaringar viser at særleg investeringar har ein tendens til å auke sterkt før vedtak om samanslåing blir sette i verk. Statleg kontroll i tida før ei samanslåing kan òg hindre at den nye kommunen får handlingsfridomen sin svekt som følgje av overinvesteringar i samanslåingskommunane før iverksetjinga.

OPPGÅVENE TIL FELLESNEMNDA NÅR DET GJELD ØKONOMIPLANEN

Inndelingslova § 26 seier i dag at det ved samanslåing av kommunar eller fylkeskommunar skal opprettast ei fellesnemnd til å samordne og førebu samanslåinga. Føresegna slår mellom anna fast at fellesnemnda skal ta hand om det førebuande arbeidet med budsjettet for det første driftsåret etter at samanslåinga er sett i verk. Andre arbeidsoppgåver og fullmakter for nemnda blir fastsette i reglement som alle kommunestyra eller fylkestinga må vedta.

Kommunane kan gje fellesnemnda relativt vide fullmakter. For å unngå at ei eventuell usemje skal lamme arbeidet, opnar lova for at kvar av kommunane eller fylkeskommunane kan bringe usemja inn for departementet, sjå § 26 fjerde ledd.

Fellesnemnda skal ikkje ha innverknad på drifta i dei eksisterande kommunane.

1.5.2 Høyringsnotatet

Departementet skreiv i høyringsnotatet at det er rimeleg at fellesnemnda òg tek hand om det førebuande arbeidet med å rullere økonomiplanen, på same vis som med budsjettet, i det siste året før samanslåinga. Departementet føreslo vidare å endre lova slik at staten kan kontrollere budsjettet medan samanslåinga blir greidd ut, i motsetnad til dagens krav om at staten skal kontrollere budsjettet. Framlegget er i notatet grunngeve med at det ikkje er naudsynt å føre kontroll i kvart tilfelle og i heile perioden mellom utgreiinga og gjennomføringa. Praksis hos Fylkesmannen tyder òg på at lovlegkontroll av budsjetta blir gjennomført i varierende grad ut frå ei skjønnsvurdering av behovet for kontroll. Departementet foreslo difor at framlegga òg skal gjelde i tilfella der ein kommune eller eit fylke blir delt.

1.5.3 Framlegget frå departementet

Departementet viser til vurderingane i høyringsnotatet når det gjeld behovet for å samordne delar av regelverket for samanslåingar med dei generelle økonomiføresegnene i kommunelova. Til framlegget om å endre § 28 om lovlegkontroll, vil departementet trekkje fram at det er tilstrekkeleg at departementet kan føre kontroll med budsjetta. Departementet viser til at ingen høyringsinstansar har gått imot framlegga og held fast ved framlegga i høyringsnotatet.

1.6 Val av revisor og sekretariatsmodell for kontrollutvalet

1.6.1 Gjeldande rett

Etter kommunelova vel kommunestyret eller fylkestinget sjølv revisjonsordning. Kommunelova § 78 nr. 3 seier at kommunestyret eller fylkestinget sjølv avgjer om kommunen eller fylkeskommunen skal til-

setje egne revisorar, delta i eit interkommunalt samarbeid om revisjon eller inngå avtale med ein annan revisor. Kontrollutvalet skal innstille til kommunestyret eller fylkestinget om val av revisjonsordning og val av revisor, jf. kommunelova § 78 nr. 3 og nr. 4. Kommunelova § 77 nr. 10 pålegg kommunestyret og fylkestinget å sørge for sekretærbistand til kontrollutvalet.

Etter inndelingslova § 26 kan fellesnemnda ved samanslåing få delegert myndigheit til å tilsetje eigen revisor. Denne kompetansen kunne kommunestyret eller fylkestinget elles ikkje ha delegert.

Etter inndelingslova kan ikkje fellesnemnda velje kva revisjonsmodell den nye kommunen eller fylkeskommunen skal ha.

1.6.2 Framlegget frå departementet

Norges Kommunerevisorforbund (NKRF) peikar på at det er uheldig at det same organet fremjar budsjettframlegg og vel revisor, og tilrår å ta inn ei føresegn om at kommunestyret året etter konstitueringa må vedta revisjonsordning og velje revisor etter dei vanlege føresegnene i kommunelova.

Departementet peikar i proposisjonen på at framlegget frå NKRF ikkje er høyrte, og at departementet ikkje kan sjå at det er eit problem at fellesnemnda både førebur budsjettet og vel revisjonsordning. Kommunelova seier at kontrollutvalet skal innstille til kommunestyret eller fylkestinget om val av revisjonsordning og val av revisor, jf. § 78 nr. 3 og nr. 4. Departementet meiner at kontrollutvalet i dei opphavlege kommunane og fylkeskommunane bør innstille til fellesnemnda før desse avgjerdene blir tekne. Dette inneber at det er kontrollutvala som førebur saka for fellesnemnda. Kvar kontrollutval gjev si innstilling. Fellesnemnda kan med andre ord ta avgjerda på grunnlag av motstridande innstillingar. Sjølv om det ikkje er eit krav i kommunelova, legg departementet òg opp til at kontrollutvala ved samanslåing skal innstille til fellesnemnda om val av sekretariat for kontrollutvalet. Departementet meiner det er viktig at den nye kommunen kan ha organiseringa av revisjonen og kontrollutvalssekretariatet klarlagd frå dag éin. Departementet føreslår at nemnda kan få delegert fullmakt til å føre vidare anten deltaking i eit interkommunalt samarbeid om revisjon eller ein avtale med ein annan revisor. Det same bør gjelde for kontrollutvalssekretariatet. Departementet føreslår og at avgjerda i nemnda om å føre vidare deltaking i interkommunalt samarbeid om revisjon eller ein avtale med ein annan revisor, og fullmakt til å føre vidare ein avtale om sekretariat for kontrollutvalet, skal skje på bakgrunn av innstilling frå kontrollutvala.

1.7 Økonomiske og administrative konsekvensar

Det blir i proposisjonen peika på at slik framlegga er utforma, vil regelverket bli enklare og meir oversiktleg for alle som skal bruke føresegnene. Klare reglar vil vere ein føremon for kommunar og fylkeskommunar som vurderer grenseendringar, og på det viset kan framlegga vere med på «å skape formålstenlege einingar som kan gje innbyggjarane og næringslivet tilfredsstillande tenester og forvaltning», jf. inndelingslova § 1.

2. Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Jorodd Asphjell, Lise Christoffersen, Hilde Magnusson, Ingalill Olsen og Eirik Sivertsen, fra Framskrittspartiet, Gjermund Hagesæter, Morten Ørsal Johansen og Åge Starheim, fra Høyre, Eivind Nævdal-Bolstad og Michael Tetzschner, fra Sosialistisk Venstreparti, lederen Aksel Hagen, fra Senterpartiet, Heidi Greni, og fra Kristelig Folkeparti, Geir Jørgen Bekkevold, har ingen merknader og støtter regjeringens forslag.

3. Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringar i inndelingslova

I

I lov 15. juni 2001 nr. 70 om fastsetjing og endring av kommune- og fylkesgrenser skal desse endringane gjerast:

Overskrifta til § 2 skal lyde:

§ 2 *Verkeområde*

§ 3 andre ledd skal lyde:

Deling inneber

- a) at ein kommune eller eit fylke blir delt i to eller fleire nye einingar, *eller*
- b) at ein kommune eller eit fylke blir delt, og dei ein-skilde delane blir lagde til andre kommunar eller fylke.

§ 5 skal lyde:

§ 5 *Vedtak om deling*

Stortinget gjer vedtak om deling av eit fylke. Kongen gjer vedtak om deling av ein kommune når kommunen *eller kommunane* saka gjeld, har slutta seg til forslaget. Dersom *én kommune* har uttalt seg mot deling, skal saka leggjast fram for Stortinget for avgjerd.

§ 6 skal lyde:

§ 6 *Vedtak om grensejustering*

Kongen gjer vedtak om justering av grenser mellom kommunar og mellom fylke. Dersom grensejustering mellom fylke *gjeld meir enn én kommune*, skal saka leggjast fram for Stortinget til avgjerd.

§ 12 første og andre ledd skal lyde:

Når det med verknad frå byrjinga av eit kalenderår er gjennomført samanslåing av to eller fleire kommunar *eller deling som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b*, blir alle skattepliktige i eit distrikt som tidlegare har danna ein sjølvstendig kommune, ved den første likninga etter samanslåinga *eller deling som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b*, å ilikne kommuneskatt etter dei skattesatsane som i dette distriktet blei lagde til grunn ved fastsetjinga av forskot på skatt for vedkomande inntektsår. Dette gjeld likevel ikkje dersom kommunestyret i vedkomande distrikt før samanslåinga *eller deling som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b*, har gjort vedtak om at det ved likninga skal nyttast andre skattesatsar, og slikt vedtak er godkjent av Fylkesmannen.

Før samanslåing *eller deling som nemnt i første ledd* blir sett i verk, skal kommunestyret i den nye kommunen eller kommunane gjere vedtak om kva skattesatsar som skal nyttast ved berekning av forskot på skatt for det komande inntektsåret for alle forskotspliktige skatteytarar i den nye kommunen. Vedtaket må gjerast innan den fristen som er fastsett av Fylkesmannen. Dersom fristen ikkje blir halden, skal Fylkesmannen avgjere kva for satsar som skal brukast.

§ 15 skal lyde:

§ 15 *Økonomisk kompensasjon*

Ved samanslåing av kommunar eller fylke *og deling som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b*, gir staten delvis kompensasjon for eingongskostnader som er direkte knytte til *desse prosessane*. I ein overgangsperiode gir staten også kompensasjon for bortfall av rammetilskot.

§ 17 andre ledd andre punktum bokstav a skal lyde:

- a) reglar om *lovpålagde* organ i stat, fylkeskommune eller kommune

§ 20 første ledd og andre ledd første punktum skal lyde:

Blir ein kommune eller eit fylke delt, *jf. § 3 andre ledd*, skal § 19 første ledd tilsvarande gjelde forvaltningseigedom som fullt ut eller i svært stor grad tener eitt bestemt område.

Annan eigedom og andre plikter blir å fordele mellom dei kommunar eller fylkeskommunar områda blir *lagde* til.

§ 23 første ledd skal lyde:

Kommune eller fylkeskommune som er omfatta av grenseendring etter denne lova, kan innan eitt år etter at vedtaket er sett i verk, krevje at det økonomiske oppgjeret – eller delar av det – skal fastsetjast ved skjønn, *så fram*t partane først har prøvd å kome til semje om eit økonomisk oppgjer.

Overskrifta til kapittel VI skal lyde:

Kapittel VI. Gjennomføring av vedtak om samanslåing og vedtak der ein kommune eller eit fylke blir delt, og dei einskilde delane blir lagde til andre kommunar eller fylke

§ 25 skal lyde:

§ 25 *Felles kommunestyre- eller fylkestingsmøte*

Når det er gjort vedtak om samanslåing av to eller fleire kommunar *eller deling av kommunar som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b*, skal Fylkesmannen snarast mogleg kalle saman til eit felles møte med dei aktuelle kommunestyra. Ved samanslåing eller deling av kommunar som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b, kallar departementet saman kommunestyra dersom kommunane ligg i ulike fylke. Ved samanslåing eller deling av fylke som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b, kallar departementet saman fylkestinga. På slike fellesmøte skal følgjande saker drøftast:

- forslag til namn på den nye kommunen eller det nye fylket
- talet på medlemmer i det nye kommunestyret eller fylkestinget
- kriterium for samansetjing av og funksjonar til fellesnemnd etter § 26 i denne lova
- val av *revisor* for verksemda i fellesnemnda
- oppretting av eventuelle andre fellesorgan for å sikre gjennomføringa av samanslåinga.

§ 26 første ledd første punktum skal lyde:

Ved samanslåing av kommunar eller fylkeskommunar og ved deling som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b skal det opprettast ei fellesnemnd til å samordne og ta seg av førebuinga av samanslåinga eller delinga.

§ 26 tredje ledd skal lyde:

Fellesnemnda skal ta hand om det førebuande arbeidet med økonomiplanen og med budsjettet for det første driftsåret etter at samanslåinga eller delinga som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b, er sett i verk. Nemnda skal i sin verkeperiode gi fråsegn til departementet om årsbudsjetta og økonomiplanen for dei kommunane eller fylkeskommunane saka gjeld.

§ 26 femte ledd skal lyde:

Nemnda kan få fullmakt til å tilsetje personale i den nye eininga. Dette omfattar også tilsetjing av administrasjonssjef og revisor. Tilsetjing av revisor skjer på bakgrunn av innstilling frå kontrollutvala. Nemnda kan òg få fullmakt til å vidareføre deltaking i interkommunalt samarbeid om revisjon eller vidareføre avtale med annan revisor. Tilsvarende gjeld for sekretariatet for kontrollutvalet. Slikt vedtak skjer etter innstilling frå kontrollutvala.

§ 27 skal lyde:

§ 27 *Konstituering av nytt kommunestyre eller fylkesting*

Når det er gjennomført val til kommunestyre eller fylkesting i løpet av september månad året før ei

samanslåing eller deling som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b, blir sett i verk, skal det nyvalte kommunestyret eller fylkestinget kallast saman til konstituerande møte innan utgangen av oktober månad. Leiarer av fellesnemnda kallar saman og leier møtet inntil ny ordførar er valt. Elles gjeld reglane i kommunelova § 17 nr. 1 til 3 om konstituerande møte o.a. i kommunestyre og fylkesting.

Funksjonsperioden for kommunestyra og fylkestinga i dei kommunane og fylkeskommunane som skal slåast saman, varer inntil tidspunktet for iverksetjing av samanslåinga eller delinga som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b. Deira ansvar og fullmakter er likevel avgrensa til det som er nødvendig for å avslutte verksemda i dei eksisterande einingane.

§ 28 skal lyde:

§ 28 *Lovlegkontroll*

Departementet kan føre kontroll med lovlegheita av budsjettvedtaka i kommunar og fylkeskommunar når utgreiing om samanslåing eller deling som nemnt i § 3 andre ledd bokstav b, er sett i gang.

II

Lova gjeld frå den tida Kongen fastset. Kongen kan setje i kraft dei einskilde føresegnene til ulik tid.

Oslo, i kommunal- og forvaltningskomiteen, den 30. mai 2013

Aksel Hagen

leder

Eirik Sivertsen

ordfører

